

[Finansministeren.]

videlse må ses som et modstykke til de udvidelser af afskrivningsmulighederne, som jeg har redegjort for.

Har den skattepligtige erhvervet bygningen før den 15. marts 1968, og har han hidtil alene foretaget almindelige afskrivninger, men hverken ekstraafskrivning, forlods afskrivning eller forskudsafskrivning, skal han ved opgørelsen af det skattepligtige beløb kun tage hensyn til de afskrivninger, der er foretaget ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1969-70 og følgende skatteår.

Der foreslås ingen ændringer i beskatningsformen — for skattepligtige personer drejer det sig jo om den særlige indkomstskat på 30 pct. — og heller ikke i reglerne om, hvorledes skatteyderen skal opgøre det beløb, som skal henregnes til den særlige indkomst.

For fuldstændighedens skyld skal det tilføjes, at lovforslaget ikke berører den mere almindelige beskatningsregel i lov om særlig indkomstskat § 2, nr. 13, og at der heller ikke foreslås ændringer af de beskatningsregler, der gælder ved nærings- og spekulationssalg. Der er redegjort nærmere herfor i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg skal herefter omtale de regler uden for bygningsområdet, som foreslås ændret.

Det drejer sig for det første om en noget mere nuanceret udformning af reglerne om, hvor meget der kan afskrives på nyanskaffede maskiner, inventar og lignende driftsmidler i anskaffelsesåret. Ved en lovændring i juni 1967 blev førsteårsafskrivningen på disse driftsmidler ændret, således at der i anskaffelsesåret højst kan afskrives 15 pct. af anskaffessummen imod tidligere 30 pct. Efter lovforslaget skal denne halvering af førsteårsafskrivningerne kun gælde for driftsmidler, der er anskaffet i sidste halvdel af indkomståret. En sådan ændring vil efter regeringens opfattelse medføre, at de hensyn, der begrundede lovændringen i 1967, stadig tilgodeses, men på en rimeligere måde end ved den gældende lovs generelle halvering af førsteårsafskrivningerne.

Begrundelsen for lovændringen i 1967 var, at det ansås for ønskeligt at lægge en dæmper på de nyanskaffelser sidst på året (de såkaldte „statuskøb“), der kan medføre, at den skattepligtige opnår en uforholdsmæssig

stor skattelettelse i det følgende skatteår på grund af en afskrivning, der står i misforhold til den tid, hvori det nye driftsmiddel har været i brug. Efter lovforslaget bevares halveringen af førsteårsafskrivningerne derfor for anskaffelser i sidste halvdel af indkomståret. For anskaffelser i første halvdel af indkomståret foreslås det derimod at vende tilbage til den fulde førsteårsafskrivning på indtil 30 pct. af anskaffessummen, idet der jo ikke her er tale om „statuskøb“ af den art, jeg omtalte før. Ændringen af førsteårsafskrivningerne får efter forslaget virkning fra og med skatteåret 1969-70.

Det foreslås endvidere at forhøje en beløbsgrænse i afskrivningslovens regel om de såkaldte „småaktiver“, hvis anskaffessum kan fradrages på én gang ved indkomstopgørelsen i stedet for at afskrives sammen med de øvrige driftsmidler. Reglen gælder driftsmidler, hvis levealder må antages ikke at overstige 3 år, eller hvis anskaffelsespris er under 800 kr. Denne 800 kr.-grænse, der blev fastsat i 1957, foreslås nu forhøjet til 1.200 kr. under hensyn til den prisudvikling, der har fundet sted.

Overgrænsen for, hvor stor en del af anskaffessummen for visse automobiler m. v. der kan gøres til genstand for afskrivning, foreslås ændret fra 35.000 kr. til 40.000 kr.; det skulle svare noget bedre til prisniveauet for de automobiler, der tjener rimelige erhvervsmæssige formål.

Endelig skal jeg nævne, at betegnelsen „skattefri afskrivninger“ foreslås ændret til det mere neutrale udtryk „skattemæssige afskrivninger“.

Jeg skal tilføje, at de foreslåede ændringer i afskrivningsloven vil gøre det nødvendigt at foretage enkelte mindre ændringer i nogle andre skattelove. Forslag herom vil snarest blive fremsat for folketetinget.

Jeg skal herefter omtale det andet af de 2 lovforslag, altså forslaget om ændring af loven om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

Det foreslås her at genindføre de regler om nedskrivning på varelagre og varepartier indkøbt på bindende kontrakt, som var gældende, indtil vi fik varelagerloven i juni 1967.

Efter de regler, som nu foreslås genindført, var den højeste lovlige nedskrivnings-sats 30 pct. på begge disse områder. Efter